

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8528/2021
30.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгољуб Кнежевић, адвокат из ..., против противника предлагача Општине Звездара, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво, и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште у изградњи Београд ЈП из Београда, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште у изградњи Београд ЈП, изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 436/17 од 26.11.2019. године, у седници од 30.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште у изградњи Београд ЈП, изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж 436/17 од 26.11.2019. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 32/13 од 26.10.2015. године, ставом првим изреке одређена је накнада за експроприсану непокретност у Београду наведену овим делом изреке у износу од 13.828.541,67 динара. Ставом другим изреке обавезан је крајњи корисник Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београд ЈП да предлагачима АА, ББ и ВВ исплати накнаду у износу од по 1.536.504,63 динара, и предлагачима ГГ и ДД по 4.609.513,89 динара, све са законском затезном каматом од 07.07.2015. године до исплате. Ставом трећим изреке крајњи корисник је обавезан да предлагачима на име накнаде трошкова ванпарничног поступка исплати укупно 3.843.000,00 динара, од чега предлагачима првог и другог реда по 705.000,00 динара, а предлагачима трећег, четвртог и петог реда по 1.046.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 436/17 од 26.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба крајњег корисника и преиначено првостепено решење у ставу првом изреке тако што је висина утврђене накнаде снижена на износ од 11.532.636,67 динара, и у ставу другом изреке, тако што је крајњи корисник обавезан да предлагачима АА, ББ и ВВ исплати накнаду у износу од по 1.281.404,07 динара, и предлагачима ГГ и ДД по 3.844.212,22 динара, са законском затезном каматом од 26.10.2015. године до исплате. Ставом другим изреке преиначена је одлука о трошковима поступка из става трећег изреке првостепеног решења тако што је крајњи корисник обавезан да предлагачима ГГ и ДД накнади трошкове поступка

у износу од по 276.000,00 динара, а осталим предлагачима по 92.000,00 динара. Ставом трећим изреке првостепено решење је потврђено у преосталом делу.

Против другостепеног решења, ревизију је благовремено изјавио крајњи корисник, због погрешне примене материјалног права.

Предлагачи су доставили одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да ревизија крајњег корисника није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС2 број 55/2014), установљено је правобранилаштво као орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе. Послове из надлежности правобранилаштва обавља правобранилац и његови заменици, и то како у Државном правобранилаштву, тако и у правобранилаштвима аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа.

Члан 11. став 4. Закона о правобранилаштву прописује да када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат. Како Закон о правобранилаштву цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, а према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, то значи да у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. Све напред наведено о заступању од стране државног правобранилаштва односи се и на правобранилаштво јединице локалне самоуправе, сходно одредби члана 53. став 2. Закона о правобранилаштву.

Будући да је ревизију у име крајњег корисника изјавио запослени у Градском правобранилаштву, који није правобранилац нити његов заменик, из цитираних одредаба произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у сизреци, на основу чланан 413. ЗПП и 30. став 2. ЗВП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић